

KURSIIN YSTÄVYYSSEURAKUNNAN KUULUMISIA

Rakkaat ystävät,

Tervehdin teitä Jumalan rauhalla. Eilen oli heinäkuun ensimmäinen sunnuntai ja meillä Kursin seurakunnassa oli suuri ilo pitää vierainamme 20 ystävää Parkanosta. Jumalanpalveluksen jälkeen saimme yhdessä istua syömään ja juttelemaan ja silloin tuli myös ajatus siitä, että voisin kirjoittaa terveisiä Kursin seurakunnan puolesta parkanolaisille ystäville. Yhteys Parkanon seurakuntaan ja teidän tukenne on ollut Kursin pienelle seurakunnalle erittäin iso asia vuosien varrella, ja toivomme että tämä ystävyys voisi edelleen kestää ja syventyä.

Kun ensimmäistä kertaa nousin Kursin kirkon saarnatuoliin pari vuotta sitten ja huomasin, että kynttilänjaloissa on kaiverrus ”Kursin seurakunnalle 2008 Parkanon seurakunnalta” niin koin tulevani siunatuksi ja mielessäni heräsivät muistot kaukaa lapsuudesta. Tutkin asiaa lähemmin ja sain isältäni kuulla, että olin puolitoistavuotias kun meidän perheemme (vanhempani Leena ja Pekka Luukkala sekä minun isosiskoni Marjo ja minä) siunattiin lähetystyöhön Parkanon seurakunnassa. Se oli vuonna 1975 ja meidän perheemme oli lähdössä Taiwaniin, jossa saimme olla yhteensä 10 vuotta minun lapsuus- ja nuoruusvuosieni aikana. Olen kuullut, että Parkanossa on ystäviä, jotka muistavat minut, kun olin pieni lapsi. Viime aikoina olen ajatellut sitä, kuinka Jumalan tiet ovat ihmeelliset. Vaimoni Önne on virolainen ja menimme naimisiin vuonna 1998, minkä jälkeen asuimme Norjassa, jossa minut vihittiin papiksi vuonna 2001. Olin töissä Norjan luterilaisessa kirkossa vuoteen 2010 asti, jolloin muutimme Viroon ja aloitin Äksin seurakunnan kirkkoherran virassa. Nyt on Jumala johdattanut niin, että olen tämän vuoden huhtikuun lopusta alkaen myös Kursin seurakunnan pappi ja Kursista on yhteys Parkanoon, jossa sain tulla siunatuksi pienenä poikana.

Mielessäni on Jeesuksen sana Matt 9:37-38: *"Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa."* Olen viime aikoina saanut huomata näiden sanojen pitävän paikkansa aivan kirjaimellisesti ainakin täällä Virossa. Huhtikuun viimeisenä sunnuntaina (29.4.) oli jumalanpalvelus Kursin kirkossa, jossa vastuu Kursin seurakunnan papinviran hoitamisesta annettiin virallisesti minulle. Kursi on Äksin naapuriseurakunta ja Kristjan Luhamets on usein pyytänyt minua apuun Kursin seurakunnan hoitamisessa viimeisen parin vuoden aikana. Olen sanonut olevani käytettävissä, koska Äksissä alkaa jumalanpalvelus kello 11 ja Kursissa kello 13, joten siinä ehtii hyvin molempiin paikkoihin. Meidän perheemme ja Kursin seurakunnan välille on muodostunut hyvä suhde ja Viron Evankelis-Luterilaisen Kirkon kirkkohallitus teki huhtikuun alussa päätöksen määrätä minut Kursin seurakunnan työstä vastaavaksi papiksi 29.4. alkaen. Jumalanpalvelus huhtikuun viimeisenä sunnuntaina oli meidän perheellemme erityinen myös siksi että siinä kastettiin meidän perheemme nuorin jäsen Eliisabet. Saarnan jälkeen Kristjan Luhamets ojensi minulle Kursin kirkon avaimet ja vakuutin haluavani Jumalan avulla ja seurakunnan esirukousten tuella tehdä parhaani Kursin seurakunnan hyväksi. Kursin seurakunnan hoitaminen Äksin seurakunnan lisäksi tuo minulle paljon lisävastuuta ja lisätyötä ja eräs ystävä kysyi, riittävätkö minulla aika ja voimavarat. Vastasin luottavani siihen, että Jumala antaa kaiken, mitä tarvitsen näiden tehtävien hoitamiseen, koska koen, että Hän itse on johdattanut asioita niin, että minua on pyydetty ottamaan vastuu Kursin seurakunnan papinviran hoitamisesta. Kursin seurakunnan alue on iso lähetyskenttä ja pyydän teidän ystävien esirukouksianne sen puolesta, että mahdollisimman monia voitaisiin tavoittaa evankeliumin sanomalla.

Haluamme kiittää kaikkia niitä ystäviä siellä Parkanossa, jotka olivat mukana käymässä täällä eilen, heinäkuun ensimmäisenä sunnuntaina. Teidän käyntinne täällä oli rohkaisemassa meitä ja koko Kursin seurakuntaa. Saimme kokea, että emme ole yksin, kun on ystäviä, joiden sydämellä on Jumalan valtakunnan työ Virossa ja jotka muistavat meitä esirukouksin ja muutenkin tukevat sitä työtä, jota saamme täällä tehdä. Myös Kursin seurakunnassa muistetaan Parkanon ystävyysseurakuntaa esirukouksin.

Jumalan siunausta toivottaen,

Esa Luukkala ja Kursin ystävyysseurakunta

Esa Luukkalasta lyhyesti:

Syntynyt vuonna 1974 Tampereella. Lähetyslapsi Taiwanilla. Opiskellut teologiaa Tarton Yliopistossa ja Norjassa. Vihitty papiksi Norjan luterilaisessa kirkossa maaliskuussa 2001. Kåfjordin seurakunnan kirkkoherra vuosina 2001 – 2010. Alkaen huhtikuusta 2010 Äksin seurakunnan kirkkoherra ja alkaen huhtikuusta 2018 myös Kursin seurakunnan pappi. Vaimo Öhne, 9 lasta.